

KURIER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następnym razem 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedzielę i święta od 10 do 1 w po-

PRENUMERATA.
Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowaną być nie może.

Dzisiaj: Krystyny P.	Wschód słońca o godzinie 4 minut 4.	Wschód księżycy o godzinie 2 minut 14 r.	Niedziela: Inocentego P.
Czwartek: Jakóba i Krzysztofa.	Zachód 8 8.	Zachód 6 28 w.	Poniedziałek: Marty i Serafyny P.
Piątek: Anny Matki N. M.P.	Długość dnia godzin 16 4.	Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 5.	Wtorek: Abdona M.
Sobota: Natalji P.	Ubyło 0 89.	Dziś o godzinie 4-jej rano ciepła 13° R.	Sroda: Ignacego Lejoli.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9 — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Lubomiry, jutro Sławosza.
Zgromadzenia: Sesja kwartalna zgromadzenia starszych felczarów. (Sala posiedzeń magistratu—6 po południu.) — Pierwsze zebranie członków komisji owocowej Towarzystwa ogrodniczego. (Ogród pomologiczny—6 po południu.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak. Przedm. Nr 15—od 10-jej rano do 6-jej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski — od 10-jej rano do 6-jej po południu.) — Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy-Swiat 56—od 10-jej rano do 6-jej po południu.)
Konkursy: Konkurs strzelniczy. (Strzelnica warszawska, Nowy-Swiat 43—od 3—5-jej po południu.)
Teatra: Le t'ni: dziś „Hrabia René”, jutro „Lucja z Lammermooru” (występ gościnny p. Antoniego Aramburo); — Nowy dziś „Ali-Baba”, jutro „Ali-Baba”. (8 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-jej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 758 kop. 19. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata skuteczna od 9-jej rano do 1-jej po południu i od 4-jej do 5-jej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Cudzoziemcy, którzy utracili prawa swojej narodowości wskutek nieodpowiedzenia dowodów legitymacyjnych, jeżeli sądowo nie byli karani, mogą się starać o przyjęcie poddaństwa rosyjskiego, muszą jednak przedstawić świadectwo zamieszkania w granicach Rosji przez czas 5-ty lat. Cudzoziemcy, urodzeni w Rosji, osiedli tu oddawna, lub posiadający jakąś nieruchomość i dostateczne środki utrzymania lub stałe zajęcie, mogą być przyjęci do poddaństwa rosyjskiego w czasie skróconym, przy pośrednictwie władz miejscowych. Włóczęgi, ludzie bez określonego zajęcia, wysłanie których z granic Królestwa jest niemożliwym z przyczyny, iż prawa do narodowości swojej utracili, pozostawieni będą w kraju aż do czasu nowych rozporządzeń, nad którymi ministerjum spraw wewnętrznych obecnie obraduje. Co się zaś tyczy dzieci cudzoziemców, któ-

rzy poddaństwo rosyjskie już przyjęli, a wykluczeni zostali z rodzicami z poddaństwa obcego, mogą one starać się o poddaństwo tutejsze nieinaczej, jak po dojeździe do pełnoletności, przy czym zadanie od nich świadectw, jako wykluczonych z poddaństwa obcego, o wypełnieniu służby wojskowej jest zbytecznym. Niepełnoletnie dzieci cudzoziemców oznaczonej kategorii do czasu dojeździe do pełnoletności na wypadek wydalenia się do jakiejś z miejscowości za zgodą rodziców, powinny się zaopatrzyć w t. zw. „ruskie widy”, wydawane na podstawie metryk.

Dzienniki petersburskie donoszą, iż rozpoczęto przygotowania do uroczystego obchodu setnej rocznicy przyłączenia Podola do Rosji. Władza duchowna prawosławna zgromadziła odpowiednie materiały, celem opracowania historii tego faktu.

Z rozporządzenia departamentu spraw kolejowych, taryfy na przewóz zboża w pełnych ładunkach, ze stacyj kolei rosyjskich do portów i stacyj pogranicznych, ustanowiony do dnia 27-go sierpnia, przedłużony został na miesiąc.

Główny sztab wojenny podoje do ogólnej wiadomości, iż po rozpatrzeniu przez specjalną komisję projektów, nadesłanych na konkurs na wagony do przewozu chorych i rannych na daleką przestrzeń, ani jeden z nadesłanych planów nie odpowiadał wymaganym warunkom, a tem samym żaden nie uzyskał nagrody. Nadesłane plany autorowie mogą odbierać w głównym sztabie osobiście lub przez pełnomocników w ciągu 3-ech miesięcy. Po upływie tego terminu plany zostaną zniszczone.

W Moskwie, jak donoszą dzienniki tamtejsze, ma być zorganizowane towarzystwo chmielarskie z kapitałem 300,000 rs. w akcjach po 300 rs.

W sierpniu odbędzie się w Grodnie wystawa koni roboczych z premjum dla źrebiąt, urodzonych w r. 1888-ym.

Zarząd kolei rjazańsko-kozłowskiej czyni starania u właściwej władzy o pozwolenie zaciągnięcia 4% pożyczki kolejowej, zagwarantowanej przez rząd w sumie 4 1/2 milionów rubli kredytowych, któreby służyła na pokrycie kosztów budowy nowej linii do Lebediańska, długości na 110 wiorst.

P. oberpolicmajster wydał rozkaz, aby we wszystkich sklepach rzeźniczych wraz z wędlinami i produktami spożywczymi służba i sprzedający mieli zawsze czyste fartuchy białe z płótna lnianego lub zwyczajnego; używanie fartuchów wełnianych lub ceratowych jest wzbronione. Służba policyjna również powinna przestrzegać, aby w sklepach i altanach z wodą sodową naczynia i szklanki były utrzymywane w należytej czystości.

P. oberpolicmajster polecił komisarzon cyrkulowym baczyć pilnie, aby powożący powozami i wozami trzymali się prawej strony ulicy, o ile można najbliżej rynsztoków, tak, iżby środek ulicy był niezajęty.

W swoim czasie zaznaczyliśmy, iż komisja, wyznaczona do obejrzenia posesyj przy ulicy Nowy-Swiat, których piwnice bywały zalewane podczas nawalnicy, w r. b. zaleciła budowę kanału burzowego w alei Jerozolimskiej od Nowego-Swiatu do Wisły. Względem zaś posesji p. Lothego, przy ul. Nowy-Swiat nr. 1, zauważyła komisja, że środek ulicy wyżej jest położony od chodnika i dlatego woda zbiera się i przedostaje do piwnic w czasie każdego deszczu. Zgodnie z projektem komisji zrobił zarząd kanalizacji przedstawienie do p. prezydenta miasta z prośbą o pozwolenie ułożenia rury o 20-calowej średnicy w poprzek ulicy Nowy-Swiat od rogu placu Trzech Krzyży ku ul. Książęcej, przez którą odpływałaby woda, zbierająca się w czasie nawalnicy do 2-eh stóp wysokości na rogu Nowego-Swiatu i placu Trzech Krzyży. Po uzyskaniu pozwolenia roboty natychmiast wykonane zostaną i w ten sposób

Z MUZYKI.

Potęźny władco — rozpoczęła opowieść Szeherezada — w pewnym mieście perskiem, niedaleko granic państwa twojego, było dwóch braci: jeden nazywał się Kassym, a drugi Ali-Baba. Ponieważ...
Cóż to za wybrzek erudycji, sięgającej aż do „Tysiąca nocy i jednej” i to do tego w tłumaczeniu imię pana Antoniego Gallanda? Ha, ha, jest się też czym popisować!..
A jednak słowa powyżej zacytowane są wynikiem nie zamiłowania w zaczerpniętej, lecz oddźwiękiem tych chwil niepowrotnych, w których każde słówko niewyczerpanej sultanki Szeherezady, każda opowieść bosonogiej, zaściankowej Marysi, powtarzającej po tysiąckroć swe historie, była kopalnią rozkoszy i zabawy dla młodocianego umysłu.
Nie będzie to weale paradoksem, gdy ośmielę się utrzymywać, że wrażliwość dziecienna, rozkoszująca się twórcami baśniarskiej fantazji, stanowi punkt wyjścia dla całego szeregu form artystycznych, które w sobie zawierają rodzaj ludzki w ciągu swego żywota. Kląde tu nacisk przede wszystkim na szatę zewnętrzną, na formę, która musi podlegać prawom ciągłej, nieustannej ewolucji — treść pozostaje bez zmiany.
Czemże bowiem innem jest np. operetka w treści swej, jeżeli nie baśnią, przybraną w sukienkę muzyczno-dramatyczną? Czemże jest farsa, jeżeli nie nowela — baśnią, ożywioną ruchem i dźwiękiem żywego słowa? A ten śmiech, wesołość, humor, nie dający się nieraz wytłumaczyć, a któremu podlegają bezwiednie tłumy, rozbawione postaciami i konceptami operetki, czyż to nie dalszy ciąg tej dziecięcej rozkoszy, którą darzyła nas córa fantazji, wszechpotężna „Baśń”.

choćby to tak elementarnej, prostej kanwie, jaką dać może operetka, nie przejmuje mnie bynajmniej lekceważącą pogardą, gdyż i nad tą skromną formą mają panowanie te same prawa, którym podlegać muszą najwznioślejsi mistrze i najwspanialsze ich arcydzieła.

Przynajmniej się też otwarcie, że na wczorajszej nowości, noszącej tytuł „Ali-Baba”, zaczerpniętej z „Tysiąca Nocy”, okraszonych muzyką Karola Lecocq'a, bawiłem się szczerze — wesołością się również i cała, szczerze i zapałem zapelniona sala.

Jakże się bowiem tu nie bawić, gdy tacy libreciści jak pp. Vanloo i Busnach biorą się do roboty z zapasem niewyczerpanej zreczności.

Nie ulegają oni niewolniczo wschodniej opowieści, gdyż ta razila by nieraz swoją surową otwartością, ale rzecz całą przedstawiają po swojemu.

Zład też wypływa, że Ali-Baba i Kassym zostają tylko kuzynami, a nie braćmi.

Bogaty Kassym trapi biednego drwala Ali-Babę.

Nie pomaga wstawianictwo za kuzynem pani Kassymowej — ruchomości biedaka, zadłużonego za mieszkanie, zostaną nieodwołalnie sprzedane na licytacji.

Gdy praca ciężka, wytrwała nie pomaga, cóż pozostaje, jeżeli nie zakończyć po desperacku tej ciężkiej pielgrzymki.

Wybiera się też Ali-Baba do lasu, aby zwrócić ostatni ślad swego ziemskiego istnienia sprawiedliwości mahometa.

Nie pozwala mu jednak obwiesić się na drzewie wierność jego jedynej niewolnicy Morjany („Mordżana” u p. Gallanda).

Dzielna dziewczyna pobudza go do nowej energii, Ali-Baba porzuca myśl uśmiercenia się i zabiera się na nowo do pracy.

Powrót na drogę enoty zostaje wkrótce wynagrodzony.

Do miejsca tego zbliża się banda rabusiów, w któ-

rych drwał z ukrycia poznaje zabójców swojego ojca.

Wódz bandy wymawia zaklęcie: „Sezanie, otwórz się” — i góra pochłania pracowników gościńców i rozstajnych manowców. Po złożeniu zdobyczy robocznicy tą samą drogą oddalają się od swego „Sezamu”. Ali-Baba więc posiadał tajemnicę, która go wyswobodzić może od nędzy; korzysta też z niej bez wyluki. Przybywa do miasta w sam czas, gdy licytacja jest rozpoczęta, a o najcenniejszy przedmiot, mianowicie o nabycie wiernej Morjany, spierają się tłumy znawców, śpiewających z lubością: „Jakże piękna to osoba, każdemu się podoba”. Mają słuszność, ale władca niewolnicy pomimo to pozostaje nadal Ali-Baba, dając za nią aż tysiąc cekinów. Wprowadza to wszystkich w zdumienie, a biedny drwał staje się bohaterem dnia, nie przymierzając, jak p. Proust, zakupujący na wencie kolekcji Secretana obraz zmarłego w biedzie Milleta.

Triumf Ali-Baby nie daje spokoju Kassymowi, który też, odznaczając się wytrwałością w osiąganiu swych celów, przypadkiem, przez podsłuchanie, dowiaduje się o tajemnicy. „Sezame” wciąga go magnetycznie w swe podziemia. Kassym rozkoszuje się widokiem skarbow, nurza się w falach ziocistego metalu i... zapomina wyrazów zaklęcia. Prózne są umizgi do zimnej skały. Skała go nie wypuszcza i oddaje w ręce powracających zbójów. Ostatni kres żywota nienasyconego chciwca zdawał się już bardzo bliskim, gdyż operacja, ułatwiająca przedostanie się do rajy Mahometa, miał skuteczną niejaki Zizi, pomocnik herszta. Na szczęście góra z górą i t. d. w oprawcy swym Kassym poznaje dawnego swego subiekta. Princypał przypomina dawne czasy i rozczula nawet zdziczałego Zizi. Ten przerabia go na zbójcę, gdyż wakowała wówczas posada w bandzie, i Kassym, zmieniony do niepoznania, dostaje się w tak dobrane towarzystwo. Rzecz naturalna, że zbójce, widząc się odartymi przez Ali-Babę, chcą się

usunięta zostanie przyczyna częstych zalewów piwnic domu narożnego.

= Właściciel posesji przy ul. Królewskiej nr. 16 otrzymał rozkaz policyjny, ażeby bezzwłocznie usuwał z ulicy pompę, służącą do przeprowadzenia ścieków z domu zkanalizowanego przed kilku laty według starego systemu. Ponieważ po usunięciu pompy nie będzie możliwości usuwania ścieków przez właściciela domu zgłosił się do zarządu kanalizacji o wydanie pozwolenia, aby nieczystości tymczasowo mogły być wpuszczone wprost do nowego kanału na ul. Królewskiej przez połączenie zbiornika przed domem z kanałem, zobowiązując się jednocześnie sporządzać natychmiast plany prawidłowej kanalizacji, a po ich zatwierdzeniu przystąpić do robót instalacyjnych wewnątrz posesji, podług zatwierdzonych przez magistrat nowych prawideł kanalizacyjnych.

= Stosownie do zawartej w r. b. z magistratem umowy, zarząd gazowy w bieżącym tygodniu przystępuje do ułożenia rury magistralnej na ulicy Karolkowej. Oprócz tego układane będą rury boczne na ulicach: Będzińskiej przed domami nr. 15 i 17, na Krochmalnej przed domem nr. 55 i na placu Grzybowskim przed domem nr. 7.

= Licytacja domu, wystawionego w dniu wczorajszym na sprzedaż przymusową przez Towarzystwo kredytowe miasta Warszawy, do skutku nie doszła z powodu zapłacenia zaległej raty, kar i kosztów egzekucyjnych na ręce delegowanego członka dyrekcji, asystującego przy sprzedażach. Na dziś Towarzystwo zapowiada sprzedaż jednej nieruchomości, położonej przy ulicy Miedzianej (hypoteczenie bez nazwy), nominalną pożyczką Towarzystwa w sumie rubli 3,000 obciążonej. Licytacja odbędzie się przed rejentem Grzegorzem Skabczewskim od sumy półtora raza większej pożyczki t. j. rubli 4,500. Wadium wynosi rubli 600. Nadmieniamy nadto, że rata zaległa w dzień sprzedaży w kasie Towarzystwa przyjmowaną nie będzie, może być jednak złożona w kancelarii rejenta prowadzącego sprzedaż, na ręce delegowanego członka dyrekcji.

= Oddział warszawski towarzystwa przemysłu i handlu otrzymał w tych dniach z komitetu materiały, mające służyć do rozstrząśnięcia ogólnej taryfy celnej Cesarstwa rosyjskiego, co do handlu europejskiego. Ze względu na wielką wagę, jaką mieć będzie dokładne rozpatrzenie i opracowanie odpowiednich projektów i uwag co do przyszłej taryfy, zarząd tutejszego oddziału rozsyła oddzielne zaproszenia do specjalistów w każdej gałęzi przemysłu, o podjęcie się omawianej pracy. Materiały do prac zaproszeni znajdują w kancelarii Towarzystwa do rozporządzenia, w razie, jeżeli kto z nich zechce zgo-

pomścić swą krzywdę, wczem przeszkadza im znowu spryt i wierność Morjany, która zostaje panią Ali-Babową.

Na tym tle nietylko libreciści, ale miejscowe siły w osobie głównie p. Morozowicza, skreślili masę epizodów zabawnych, pełnych humoru, miejscami może zbyt orientalnego, niewybrednego, lecz obfitującego za to w moc wielką improwizowanych, sprawiających wybuchy śmiechu „lazzi”.

Opowieść ta pomimo bajnej fantazji nie miałyby właściwego życia, szczeroci, gdyby nie urok tej siostrzycy—„pieśni”, którą wraz z „baśnią” stanowi prawie bliźniaczą parę. Wyznaję też szczerze, że już oddawna, bo od czasów ukazania się „Mikada” nie słyszałem na deskach teatru Nowego tak artystycznie traktowanej partycji. Utwór Lecocq'a ukazał się poraz pierwszy w Brukselli w teatrze Alhambry w d. 11-ym listopada w 1887-ym r., jest to więc nowość niezbyt długo przebywająca drogą do Warszawy.

Więść o przepychu, jakim otoczono „Ali-Babę” za granicą, ponieważ mogła odstraszać i wzbudzać wątpliwości co do artystycznej wartości tej nowalji. Wczorajsze jednak wykonanie przekonanie mogło słuchaczy, że mamy do czynienia z utworem, napisanym przez artystę, znającego zakres swego uzdolnienia, a więc z zupełną świadomością dążącego do celu. Muzyka w „Ali-Babie” w pomysłach swych odznacza się drobnoscą rozmiarów, ogranicza się treścią ludowej pieśni francuskiej—w formie jednak wykazuje mistrzostwo, którem pochwalić się może muzyk nietylko specjalnie wykształcony, ale i obdarzony prawdziwym nerwem dramatycznym. Wszędzie tu pełno życia, ruchu, szczeroci, uczucia. Nigdzie konwencjonalnej frazy, ezejek deklamacji. Jest to utwór rzeczywistego artysty i twórczości swobodnej.

Pomijając już numery chórowe, opracowane płynnie, o rytmice ruchliwej, znajdujemy szereg ustępów solowych i zbiorowych, okraszonych to wdzię-

kiem uczucia, to iskrzących się werwą, to znowu śmiejących technieniem bufonady. I tak w akcie pierwszym po duecie Morjany i Saladyna (panna Czosnowska i p. Rapacki syn), następuje bufonada Zobejdy, żony Kassyma, świetnie wypowiedziana przez pannę Manowską. Prawdziwą perłą muzyczną jest następujący tercet Zobejdy, Kassyma (p. Morozowicz) i Ali-Baby (p. Dylński). Kontrast tych trzech postaci, zalotność i uczynność Zobejdy, sknerstwo Kassyma i szczeroci Ali-Baby, oddane są rzutem prawdziwego artysty. W ogóle role Ali-Baby i Morjany odznaczają się ilustracją muzyczną, traktowaną z siłą i szlachetnością. Takim jest duet tej pary w akcie drugim, romanse solowe w akcie drugim i trzecim. Na tle bufonady opierają się duet Zizi i Kassyma—(metamorfoza na zbroja), kwintet w akcie trzecim, opiewający śmierć Kassyma i dwugłosowa pieśń arabska, w której niepotrzebnie p. Misiewicz (Zizi) psuje efekt fałszując umyślnie zakończenie.

Prześliczną prawdziwie rodzajową sceną jest zjawienie się w akcie trzecim patrolu i następnie odezwanie się z minareta modlitwy muezżina, modlitwy łączącej się to z chórem zbrojów, to znowu kojarzącej się z dźwiękami marsza straży nocej. Chór zbrojów w akcie pierwszym również odznacza się porywającą rytmiką.

Wymienione powyżej epizody stanowią najwięcej wybitne i prawdziwie piękne numery partycji. Oprócz tego jest tu masa muzyki baletowej, charakterystycznej, z pomiędzy której wyróżnia się szczególnie walezyk powolny.

Z przyjemnością zaznaczyc wypada, że całość wystawy traktowaną jest prawdziwie po europejsku. Dekoracje stylowe, malownicze, kostjomy świeże, może nieco zbyt jednostajnie utrzymane w jaskrawych kolorach wśród chóru męskiego; kostjomy solistów rzeczywiście świetne. Znac w tem wszystkim dbałość i staranność, słowem przymioty, którym się uznanie należy.

nieopisany wywoływał zapal, olbrzymia galerja trzęsła się od oklasków.

„Krótka trwała uroczystość ta muzyczna—pi-sze Vito,—bo niespełna godzinę, zaliczyć ją jednak wypada do najszczęśliwszych momentów w historii wystawy powszechnej z 1889-go roku.”

= Posiedzenie.

Zapowiedziane na dzień wczorajszy zebranie uczestników kasy zaliczkowo-wkładowej kolei teres-polskiej do skutku nie doszło z uwagi na § 40 ustawy, podług którego dla prawomocności uchwał zebrania potrzebną jest obecność połowy liczby uczestników.

Ze jednak na zebranie wczorajsze przybyło 77-in członków kasy, a wszystkich jest 228, postanowiono je odroczyć do d. 14-go przyszłego miesiąca.

Na ponownym tem zebraniu dostateczną będzie $\frac{1}{5}$ wszystkich uczestników.

Interesami kasy, do czasu uorganizowania nowego zarządu, który miał być wybranym w dniu wczorajszym, zawiadywać będą nadal pp. Antoni Wilczyński, Karol Czajkowski, Władysław Kwasiborski, Feliks Czaplicki i Grzegorz Mularski, których kadencja ukończyła się z d. 1-ym lipca r. b.

Nadmieniamy w końcu, że do liczby uczestników kasy z dniem wczorajszym przystąpili urzędnicy kolei żelaznych siedlecko - malborskiej i brzesko-chelmskiej.

= Konkurs strzelniczy.

W dniu wczorajszym do konkursu pistoletowego stanęli pp. N. oraz St. Lilpop i wystrzelili po dwie serie.

Do partji sztucercowej wystąpił tylko p. N., który wystrzelił 3 serie.

Sądu konkursowego nie było.

Dziś dyżuruje p. Wiktor Smirnow.

= Niefortunna draga.

Wiadome są losy dragi, sprowadzonej niegdys do pogłębiania koryta Wisły.

Jak to przed kilkoma dniami donosiliśmy, dragę ową kupili wreszcie pp. Fajans i Brunn za sumę 12,000 rs.

Ponieważ draga kosztowała rs. 22,924, a szanowny prezydent miasta, powodowany szlachetnymi skrupułami, całkowity wydatek wziął na siebie, przeto obecnie brakująca suma, t. j. 10,924, niścił p. generał Starynkiewicz z własnych funduszy.

Takie są dzieje niefortunnej dragi, sprowadzonej z inicyjatywy inżynierów kanalizacji do pogłębiania Wisły.

= O wodę.

Podróźni, jadący statkami parowymi obu żegluga, dopomagają się na gwałt o lepszą niż ta, którą są traktowani, wodę.

Pochodzi ona wprawdzie wprost z Wisły, ale też

A wykonanie muzycznej strony tej nowości?

Po tym względem wyznaję, że „Ali-Baba” stanowi dla mnie prawdziwą niespodziankę. Nie dlatego, żeby wykonawcy nie złożyli już dawniej dowodów istotnego uzdolnienia i dobrych chęci, ale, doprawdy, dojsie do takiego stopnia precyzji, zgodzi i płynności w traktowaniu nielatwego zadania, aż przynosi siłom teatru Nowego.

Na czele solistów postawił wypada panie Czosnowską i Manowską, oraz p. Dylńskiego. Zarówno pod względem wokalnym, jak i aktorskim trójca ta wyróżnia się wydatnie. Panna Czosnowska, niezadowolona i tak już bogatym zasobem partji Morjany, w akcie czwartym wtrąca slićzny roman-sik nieznanego nam autora.

Zywiol bufonady ma świetnego przedstawiciela w osobie p. Morozowicza (Kassym) i p. Misiewicz (Zizi).

Role epizodyczne również znajdują się w dobrych rękach, mianowicie p. Rzecznika (kandzar, herszt zbrojów) oraz pan: Święckiej, Fillebornowej, Rożnięckiej, Baumanowej (subjekci w bazarze). Na znaczenie zasługuje również p. Rapacki (syn) w roli Saladyna, z której wywiązał się bardzo szczęśliwie. Przyjemny tenorek i temperament aktorski, składają się w tym młodym pracowniku na siłę, o której właściwym użyciu reżyserja pamiętać powinna.

Orkiestra (partycja jest świetnie instrumentowana przez Z. Noskowskiego—żał nam jednak takiego używania talentu) i chóry pod wodzą p. Rożalskiego sprawiają się w całym znaczeniu tego słowa wybornie. Słowem sukces na całej linii, sukces, do którego nie mało przyczynia się również i powi-ska na czoło.

Więc „Sezanie, otwórz się”, t. j. kasa i salo teatralna zapełniają się po brzegi.

Stanisław Ciechomski.

